

REFORMÁTUS ÉLET

A SZ.R.K.E. EGYHÁZI LAPJA

2021. ÁPRILIS

*Az asszonyokat pedig így szólította meg az angyal:
„Ti ne féljetek! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek.
Nincsen itt, mert feltámadt, amint megmondta...”
(Máté 28,5-6a)*

A TARTALOMBÓL:

IN MEMORIAM
Szombathy László
(1931-2021)

A TARTALOMBÓL:
*beszélgetés
Kelemen Attilával,
a kolozsvári
Református Teológia
tanárával*

Élek, mert meghaltál...**Sándor Levente**

Élek, mert meghaltál,
Adok, mert elfogadtál.
Megyek, mert Te jöttél,
Összeforrok,
mert Te értem összetörtél.

Gyógyulok, mert megsebesültél,
Felállok, mert Te földre terültél.
Örülhetek, mert sírtál,
Kapcsolatban lehetek Veled,
Mert Te elhagyattál.

Örülhetek, mert sírtál,
Élek, mert meghaltál...

Ő feltámadt s majd én is**Sándor Levente**

Az Úr Jézus feltámadt,
Előttem örök távlat.
Én is feltámadok majd,
És itt hagyok minden bajt.

Imádság

Mindenható Szentháromság, egy örök Isten!
Áldjuk és magasztaljuk szent nevedet,
megköszönjük jótéteményeidet. Köszönjük, hogy
adtál ünnepnapokat a hétköznapiak mellé.

Gondviselésed által légy az egész
anyaszentegyházzal, hogy néped méltóképpen
tegyen bizonyosságot szent nevedről, tisztán és
példamutatóan hirdesse evangéliumodat. Őrizz
meg bennünket irgalmasságod árnyékában
minden gonosztól, és kérünk, hogy a járvány,
a bizonytalanság és próbatételek alatt is állj
mellénk. Támogass és oltalmazz mindnyájunkat,
hogy az aggodalmaskodás és a félelem ne
győzedelmeskedjék a mi életünkben.

Emelj fel bennünket, hogy láthassuk örökké tartó

kegyelmedet. Légy a betegekkel, az őket ápolókkal
és gyógyítókkal, légy azokkal, akik gyászolnak
és különböző nehéz terheket hordoznak. Légy
üldözött keresztyén testvéreinkkel, akik oly
sokan vannak ebben a világban. Oltalmazd
őket. Szentlelked tanítson bennünket szüntelen
imádkozni, mindenekért hálát adni, a Te nevedben
kérni. Add, hogy tudjunk örvendezni a testvéri
közösségben a te szeretetednek és irgalmadnak.
Tégy bizonyossá bennünket és szilárdítsd meg
hitünket, hogy semmi sem szakíthat el Tőled!
Hallgasd meg imádságainkat, áldd meg életünket,
Jézus Krisztusért, a mi Urunkért! Ámen.

Halász Béla
püspök

TARTALOMJEGYZÉK:

AZ IGE MELLETT	3
HÁZI ÁHITAT.....	7
GYŰLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL.....	12
Pacsér.....	12
Bácsfeketehegy.....	13
Újvidék.....	14-16
GONDOLATÉBRESZTŐ.....	17
INTERJÚ.....	18

CIP - Каталогизacija y publikaciji
Библиотека Матице српске, Нови Сад
275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztyén
Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Halász Béla -
1. évf., 1. sz. (1966) - - Bácsfeketehegy :
Szerbiai Református Keresztyén Egyház, 1966- . - Ilustr. ; 30cm

Mesečno
ISSN 2217-7574
COBISS.SR-ID 19120130

AZ IGE MELLETT

HÚSVÉT AZ ÉLET ÜNNEPE

„Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János 3,16)

Kedves Testvéreink az Úr Jézus Krisztusban!

Mi, keresztyének ünnepeljük húsvét ünnepét, de ilyenkor nemcsak mi hívők ünnepelünk, hanem a maga módján a világ is csatlakozik az ünnepléshez. Igénk rámutat arra, hogy Isten nemcsak az ő népét, hanem az egész teremtett világot szereti, így minden embert! Még azt az embert is, aki ennek még nincs tudatában, és nem tért meg hozzá. A Megváltó nemcsak a hívő keresztyéneknek a Szabadítója, hanem az egész világé!

Ez a bibliai vers a Szentírás legismertebb és legtöbbet idézett része, hiszen röviden, de a legteljesebben és lényegben foglalja össze az evangélium üzenetét. Jézus Krisztus keresztfeszítése, halála és utána feltámadása jelenti a bűnből való szabadulást, a megváltást, vagyis az örök életet. Az Ószövetség népe is tudatában volt bűnös voltának. Ezért voltak különböző áldozati szertartások, melyeket újra és újra ismételni kellett. Ezzel igyekeztek kimutatni bűnbánatukat. Az idegen, nem keresztyén vallásokban, a mi időnkben is találkozunk azzal, hogy a népek tudatában vannak bűnös voltuknak, és különböző szertartásokkal igyekeznek megnyugtatni lelkiismeretüket. Jézus Krisztus egyszeri áldozata eltörli minden vétkünket! Ez keresztyén hitünk és a húsvét központi üzenete! Isten Fiának legnagyobb csodája a feltámadás, és emlékeztet bennünket Mennyei Atyánk szeretetére, mely minden emberi értelmet fölülhalad.

Ezekben a nehéz időkben, mikor a világjárvány sötét felhői vannak fölöttünk, és még hitünket is megpróbálja, nem szabad megfélemednünk arról a kegyelemről, szeretetről, ami által üzen nekünk a mi Urunk ezekben az ünnepi napokban is. Az Ő gondoskodó szeretete velünk, köztünk van szüntelen, Ő nem fordul el tőlünk soha! Nem hagy el bennünket! Megtartja szövetségét, annak ellenére, hogy mi sokszor megfélemedzünk róla. Mindig elfogadja bűnbánatunkat és hozzá való fordulásunkat. Az Ő szeretete végtelen, hiszen a keresztfán is így imádkozott: „Atyám, bocsásd meg nekik, mert nem tudják mit cselekesznek.” (Luk 23,34). Az irgalom velünk van mindig, az ünnepnapokon és a hétköznapokon is. Nem szabad, hogy a félelem és a reménytelenség eluralkodjon a mi szívünkben, akkor sem, amikor rossz és elszomorító hírek érkeznek hozzánk, hiszen Urunk még a halálban is velünk van. Földi életünk egyszer véget ér, előbb, vagy később: „A mi esztendeinknek napjai hetven esztendő, vagy ha feljebb, nyolcvan esztendő, és nagyobb részök nyomorúság és fáradság, amely gyorsan tovatűnik, mintha repülnék.” (Zsolt 90, 10). Életünk nyomorúságát fölülmúlja Isten szeretete, amely átfogja az egész teremtett világot. A kísértések között ez tart meg mindnyájunkat. Nincs okunk a félelemre, mert a feltámadásba és az örök életbe vetett reménység tesz bennünket erőssé és álhatatossá, hogy tovább tudjunk küzdeni, míg tart földi életünk.

Húsvét azt üzeni nekünk, hogy az örök élet már a földi életünkben elkezdődik. Énekeskönyvünk 402. dicséretének első versében így énekelhetjük: „*Ajakim óhajtásain Elődbe érvén reménykedik: Érzem, hogy az örök élet, Már e földön az enyém lett.*”

Ujjongjunk és örvendezzünk a feltámadott Krisztus Jézusban, de ne felejtünk el imádkozni azokért is, akik betegek, szenvednek, szükségért esedeznek, gyászolnak és minden más bajban vannak. Adjunk hálát életünk minden napjáért, minden jóért, mindenkiért, akiket nekünk adott Urunk, de a megpróbáltatásokért is, hogy az erősítse hitünket. Tudjuk, hogy Urunk meghallgat bennünket, ha az Ő nevében imádkozunk hozzá.

Áldott húsvéti ünnepet kívánok minden testvéremnek!

*Halász Béla
püspök*

Írta:
Halász Dániel
lelkipásztor

HÁZI ÁHÍTAT

2021.Április

1
NAGY-
CSÜTÖRTÖK•
HUGÓ

Jn 19,1–16a

“Pilátus így szólt a zsidókhoz: Íme, a ti királyotok! Azok pedig felkiáltottak: Vidd el, vidd el, feszítsd meg! Pilátus ezt mondta nekik: A ti királyotokat feszítsem meg? A főpapok így válaszoltak: Nem királyunk van, hanem császárunk!” (Jn 19,14b-15)

Milyen gyorsan tud gondolkodást változtatni az ember. Sőt egy kis haszonért cserébe megtesz olyasmit is, amit nem úgy gondol. Ez az emberi bűnös természet gondolkodása, ide vezet. De nekünk a mi Urunk Jézus, aki valóban király, a világmindenség Ura, akibe vetjük a mi hitünket tud képessé tenni bennünket arra, hogy ne földi gondolkozásunk legyen, ne földi javakat nézzünk, hanem lássunk ennél sokkal messzebbre. Lássuk meg azt, ami igazi érték és valódi jutalom.

Ima: Könyörülj meg rajtunk Urunk, hogy ne csak azt lássuk, ami a szemünk előtt van, hanem mindenben lássunk meg Téged. Ámen

4Móz 14,26–45

2
NAGY-
PÉNTEK•
ÁRON

Jn 19,16b–30

“Miután Jézus elfogadta az ecetet, ezt mondta: Elvégeztetett! És fejét lehajtva, kilehelte lelkét.” (Jn 19,30)

Jézust az utolsó napján sok szenvedés érte. Kigúnyolták, megalázták, ruháit elvették, mégis látjuk, hogy semmilyen harag és gyűlölet nem volt benne. Sőt inkább sajnálta az embereket. Ezért tudta Ő tökéletesen elvégezni, mindazt ami rá bízott. Tudniillik a mi megváltásunkat és szabadságunkat csak neki köszönhetjük. Soha ne szűnjünk meg ezért hálát adni.

Ima: Hála van a mi szívünkben Urunk Jézus Krisztus, hogy te mindent tökéletesen elvégeztél számunkra. Légy áldott érte. Ámen

4Móz 15,1–21

3
NAGY-
SZOMBAT•
BUDA,
RICHÁRD

Jn 19,31–42

“Mivel közel volt a sár, a zsidók ünnepi előkészülete miatt ott helyezték el Jézust.” (Jn 19,42)

Jézus temetéséről olyan emberek gondoskodnak, akik nem tartoztak szűk tanítványi köréhez. Arimátiai József a tágabb tanítványi körhöz tartozott és titokban kérte el Pilátustól a testet, mert félt. Nikodémus, aki szintén eljött, pedig szintén éjszaka ment Jézushoz, mert félt. A félelem emberi dolog, de ők mégis megtették azt, amit akkor sokan nem mertek. Még nem látták ők sem a feltámadást. Nem tudták, hogy mi fog következni, de az Úr akaratát cselekedték.

Urunk, bevalljuk őszintén, hogy mi is sokszor félünk, add meg számunkra, hogy hitünk mindig erősebb legyen. Ámen

4Móz 15,22–41

4
HÚSVÉT-
VASÁRNAP•
IZIDOR

Jn 20,1–18

“Akkor bement a másik tanítvány is, aki elsőnek ért a sírhoz, és látott, és hitt. Még nem értették ugyanis az Írást, hogy fel kell támadnia a halottak közül.” (Jn20,8-9)

Az üres sír, megdöbbenő mindenki számára. János, a szeretett tanítvány azt írja magáról, hogy látott és hitt. Még akkor is, ha nem értették még teljesen, hogy mi történik. De a hit akkor teljesedik ki, ha személyesen találkozunk Jézussal, mint ahogy Mária is találkozott és bizonyoságot tett róla „Láttam az Urat!”. A személyes találkozás ma is lehetséges, mert Jézus

ma is velünk van.

Ima: Urunk Jézus Krisztus, köszönjük, hogy Te ma is hívsz bennünket. Kérünk, tégy késszé és engedelmessé, hogy meghalljuk hívásodat és éljük át a veled lévő személyes találkozást nap mint nap. Ámen

4Móz 16

5
HÚSVÉT-
HÉTFŐ•
VINCE

Jn 20,19–29

“Jézus így szólt hozzá: Mivel látsz engem, hiszel: boldogok, akik nem látnak, és hisznek.” (Jn 20,29)

A feltámadás hite a tanítványok körében akkor teljesedik ki, amikor személyesen találkoznak Jézussal. Tamás kicsit később találkozik, és akkor mondja Jézus neki ezt a mondatot. Attól, hogy Jézus nincs testileg közöttünk, még itt van. Ő boldognak nevez mindenkit, aki nem látja őt, de mégis hisz. Hiszen csak ez a hit adatott számunkra, ami által valóban megtapasztalhatjuk jelenlétét és békességét. Ezt nem lehet értelemmel elmagyarázni és felfogni, csak átélni. Kérjük el mi is ezt Jézustól.

Ima: Jézus Krisztus, köszönjük, hogy Te minden nap velünk vagy, ezért szeretnénk a te jelenlétedet minden nap átélni. Ámen

4Móz 17,1–15

6
KEDD•
VILMOS,
BÍBORKA,
RÚBEN

Jn 20,30–31

“Sok más jelt is tett Jézus a tanítványai szeme láttára, amelyek nincsenek megírva ebben a könyvben. Ezek pedig azért írártak meg, hogy higgyétek: Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és e hitben életetek legyen az ő nevében.” (Jn 20,30-31)

Jézus sok mindent tett, ami nincs leírva. De elegendő van leírva, ami szükséges a mi üdvösségünkre. Hiszen a Bibliában, amikor az életről olvassunk, nem csak a földi életet értjük alatta. Hanem az örök életet. Ezért számunkra az élet Krisztus.

Ima: Köszönjük neked Urunk az életünket. Ámen

4Móz 17,16–28

7
SZERDA•
HERMAN

Jn 21,1–14

„Ekkor odaszólt Péterhez az a tanítvány, akit Jézus szeretett: Az Úr az!” (Jn 21,7).

A tanítványok visszatértek régi foglalkozásukhoz. Még nem látták tisztán, hogy mi a feladatuk. Jézus ezért ismét megjelenik, Akit János ismer fel. Ahol Jézus jelen van, ott csodák történnek. Jézus jelenlétére ma is szükségünk van. Kérjük jelenlétét ma is az életünkbe.

Ima: Köszönjük Úr Jézus, hogy a jelenléted ma is csodákra képes. Kérünk, ne nézz hitlenségünkre, hanem erősíts minket. Ámen

4Móz 18

8
CSÜTÖRTÖK•
DÉNES

Jn 21,15–19

“Harmadszor is szólt hozzá: Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem? Péter elszomorodott, hogy harmadszor is megkérdezte tőle: Szeretsz-e engem? Ezért ezt mondta neki: Uram, te mindent tudsz, te tudod, hogy szeretlek téged. Jézus ezt mondta neki: Legeltesd az én juhaimat!” (Jn 21, 17)

Jézus háromszor megkérdezi Pétertől, szeretsz-e engem. Péter háromszor válaszol. Péter, Aki háromszor tagadta meg Jézust a kakas megszólalása előtt, most pásztori megbízatást kap Jézustól. Jézus ilyen bűnös embereket választ ki és tesz képessé az evangélium hirdetésére. Ez ma sincs másképp. Válasszuk el az ige hirdetőt a bűneitől.

Ima: Bevalljuk, hogy szeretünk Urunk Jézus Krisztus. Bocsáss meg, ha ez a szeretetünk nem tökéletes, de Te legyél az, Aki képessé teszel minket erre a szeretetre. Ámen

4Móz 19

- 9
PÉNTEK•
ERHARD,
DUSÁN
- Jn 21,20–25
- “Ez az a tanítvány, aki bizonyosságot tesz ezekről, és megírta ezeket, és tudjuk, hogy igaz az ő bizonyágtétele.” (Jn 21,24)**
- Az evangélium utolsó mondatait olvassuk, mely tisztázza, hogy János is meg fog halni. De amint János, a szeretett tanítvány bizonyosságot tett Jézus Krisztusról, úgy ahogy ő megismerte, nekünk ma élő keresztyéneknek sincs más feladatunk. Csak mondjuk el azt és úgy ahogy hallottuk és megismertük a mi Urunkat. A többi nem a mi feladatunk. Mindenkinek saját felelőssége, hogy mit fogad el és mit nem. Végeredményben pedig minden az Úr kezében van.
- Ima: Urunk, arra kérünk, hogy Te nyisd meg minél több ember szívét az evangéliumra, nekünk pedig adj erőt és bátorságot, hogy bizonyosságot tegyünk. Ámen*
- 4Móz 20,1–13
- 10
SZOMBAT•
ZSOLT
- ApCsel 1,1–14
- “Ezek valamennyien egy szívvel és egy lélekkel kitartóan vettek részt az imádkozásban, az asszonyokkal, Jézus anyjával, Máriával és testvéreivel együtt.” (Apcsel 1,14)**
- Lukács, az Apostolok Cselekedeteinek írója Jézus testi volta utáni dolgokat írja. Azaz Jézus mennybemenetelét és ami utána történik. A mennybemenetel és a Szentlélek kitöltése között 10 nap telik el. De a tanítványok és velük lévők nem tétlenkednek, még akkor sem, ha nem látják még, hogy Jézus mivel bizta meg őket, hanem együtt vannak és kitartóan imádkoznak. Ez a kitartás hiányzik nagyon sokszor a mai keresztyénekből. Ezért kérjük a Mindenható Istent, hogy adjon kitartás számunkra ebben is.
- Ima: Hatalmas urunk Istenünk, bevalljuk őszintén, hogy sokszor elfáradunk az imádságban. De kérünk, Te adj kitartást, hiszen tudjuk, hogy az imádságnak ereje van. Ámen*
- 4Móz 20,14–29
- 11
VASÁRNAP•
LEÓ,
SZANISZLÓ
- ApCsel 1,15–26
- “Sorsot vetettek rájuk: a sors Mátyásra esett, és a tizenegy apostol közé sorolták őt.” (Apcsel 1,26)**
- Izráelben a 12-es számnak nagy jelentősége volt. Mivel Júdás kiesett, ezért szükség volt még egy apostolra. Van, akik szerint ez elhamarkodott választás volt, mert később az Úr Pált választotta apostolul. A lényeg viszont nem ebben van, hanem abban, hogy mi hogyan választunk. Az első keresztyének imádkoztak. Mi mennyit imádkozunk azért, hogy a különböző tisztségekre megfelelő emberek kerüljenek és, hogy a tisztségen lévők pedig tudják legjobb tudásuk és hitük szerint végezni a szolgálatot? Egy tökéletes ember sincs, aki megfelel akármelyik tisztségre. Keresztyénként mégis Istenben bízunk és Tőle kérjük el az alkalmasságot.
- Ima: Imádkozunk Urunk az egyházi és világi vezetőkért. Ámen*
- 4Móz 21,1–9
- 12
HÉTFŐ•
GYULA
- ApCsel 2,1–13
- “...hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek. Majd valamilyen lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek szétoszlottak, és leszálltak mindegyikükre. Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni...” (Apcsel 2,2-4)**
- A Szentlélek kitöltetése nem mindennapi jelenség. Amikor majd húsz évvel ezelőtt nyugaton jártam részt vettem egy istentiszteleten, ahol törtek zúztak, besötétítettek, különböző nyelveken olvastuk a Bibliát, amire ők azt mondták, hogy most van itt a Szentlélek. Nekem ez nem volt jó élmény, mert nem ezt olvastam a Bibliából. A nyelveken szólás, Isten Igéjét és megértését segítette elő. A Szentlélek munkájának ma is ez a lényege.
- Ima: Szentlélek Úristen, kérünk ma is segíts nekünk megérteni az Igét és azt továbbadni. Ámen*
- 4Móz 21,10–35

- 13
KEDD•
IDA ApCsel 2,14–28
„...aki az Isten elhatározott döntése és terve szerint adatott oda, ti a bűnösök keze által keresztre szögeztétek és megöltétek. De őt Isten feltámasztotta...” (Apcsel 2,23–24). Péter kiáll és Igét hirdet. Az Ószövetségből Jóel prófétát idézi. Az Ószövetség előremutat az Újszövetségre és Krisztusra. Egy igehirdetés ma se szabad, hogy másról szóljon, mint Krisztusról.
Ima: Áldunk Urunk, hogy Te ma is küldesz igehirdetőket ebbe a világba. Ámen
4Móz 22
- 14
SZERDA•
TIBOR ApCsel 2,29–36
“Tudja meg tehát Izráel egész háza teljes bizonyossággal, hogy Isten Úrrá és Krisztussá tette őt: azt a Jézust, akit ti keresztre feszítettetek.” (Apcsel 2,36)
Krisztust keresztre feszítették. Ez történelmi tény és még a hitetlenek is elismerik. Ezt az ott lévők is tudták. De Péter bizonyosságot tett arról, hogy ez az Isten tervében volt, mert Ő nemcsak meghalt, hanem fel is támadott értünk, bűnös emberekért, hogy örök életünk legyen. Ha ezt megértjük és hittel elfogadjuk, szó szerint minden, ami igazán lényeges, a miénk.
Ima: Urunk Jézus Krisztus, kérünk hadd tudjuk ma is megérteni és legalább valamit felfogni abból az áldozatból, amit Te hoztál éretünk. Ezért mindig hálásak vagyunk. Ámen
4Móz 23
- 15
CSÜTÖRTÖK•
ANASZTÁZIA,
TAS ApCsel 2,37–47
“Amikor ezt hallották, mintha szíven találták volna őket, és ezt kérdezték Pétertől és a többi apostoltól: Mit tegyünk, testvéreim, férfiak?” (Apcsel 2,37)
A keresztyén hit cselekvő hit. Lehetetlen, hogy valaki megtér, megismeri az Isten kegyelmét és ne tegyen semmit. Az első keresztyének sem voltak mások. Hallották az Igét és ez cselekvésre indította őket. Ha mi nem látjuk, hogy mit kell tegyünk, kérjük el ezt őszinte szívvel imádságban Istentől. Ő egészen biztos, hogy Igéjén vagy valakin keresztül megmutatja feladatunkat. Hiszen keresztyénként, amíg lélegzünk ezen a világon, van megbízatásunk is.
Ima: Áldunk hatalmas Urunk Istenünk, hogy mindig utat jelölsz ki számunkra. Bocsásd meg, ha sokszor ezt nem látjuk tisztán. Kérünk mutasd meg akaratodat számunkra. Ámen
4Móz 24
- 16
PÉNTEK•
CSONGOR,
JOAKIM ApCsel 3,1–10
„Péter és János felment a templomba a délutáni imádkozás idejére...” (Apcsel 3,1). Péter és János még aznap, amikor háromezer ember megtér és megalakul az első gyülekezet felmennek délután a templomba imádkozni. Ott van egy születése óta sánta férfi aki kéreget. Péter nem ezüstöt és arany ad neki, hanem a legdrágábbat, amit adhat e világon, meggyógyítja. Csoda történik. Vajon mi ma élünk át csodákat? El tudjuk kérni az Úristentől, azt, hogy illet mi átéljük? Isten ma is hatalmasan cselekszik. Ezért kérjük Tőle, hogy ma is legyen meg az Ő akarata.
Ima: Urunk Jézus Krisztus, Te ma is tudsz csodákat tenni. Kérünk, ahol szükséges, ott cselekedjél általunk is. Ámen
4Móz 25
- 17
SZOMBAT•
RUDOLF,
KLÁRA ApCsel 3,11–26
“De Isten így teljesítette be azt, amit minden prófétája által előre megmondott, hogy az ő Krisztusa szenvedni fog.” (Apcsel 3,18)
Péter ismét Igét hirdet. Minden alkalmat megragad, hiszen neki ez a feladata. A választásról beszél, amit mindnyájunknak meg kell tenni. Akkor is választunk, ha nem választunk. Ez utóbbinál elutasítjuk az életet. De ha az életet választjuk, Akiről bizonyosságot tettek a próféták is, akkor az örök élet a miénk.
Ima: Kérünk Jézus Krisztus, hogy minden nap csak Téged válasszunk. Ámen
4Móz 26

- 18
VASÁRNAP•
ANDREA,
ILMA
- ApCsel 4,1–12
- “Amíg beszéltek a néphez, eléjük álltak a papok, a templomórség parancsnoka és a szaduceusok; bosszankodtak ugyanis azon, hogy tanítják a népet, és azt hirdetik, hogy Jézus által van feltámadás a halálból.” (Apcsel 4,1-2)**
- Van akiknek nem tetszik, hogyha Jézusról beszélünk. Sőt van, akit kifejezetten idegesít. A sátán mindig működik. Nekünk, mai keresztyéneknek sokszor itt van a gyenge pontunk. De ezt is Istentől tudjuk elkérni, hogy adjon nekünk Szentlelket. Pétert és Jánost másnap vallatták a beteg meggyógyulásával kapcsolatban. Ők azonban ezt az alkalmat is kihasználták a bizonyágtételre. „...hirdesd az igét, állj elő velem, akár alkalmas, akár alkalmatlan az idő, feddj, ints, biztass teljes türelemmel és tanítással”. (2Tim 4,2). Nekünk sincs más feladatunk, hogy a csodák által is rá mutassunk.
- Ima: Áldunk és magasztalunk Urunk azért, hogy Te ma is rendelsz bizonyágtévéket. Add meg számunkra, hogy mi is ilyenek legyünk. Ámen*
- 4Móz 27,1–11
- 19
HÉTFŐ•
EMMA
- ApCsel 4,13–22
- “Mert nem tehetjük, hogy ne mondjuk el azt, amit láttunk és hallottunk. Azok pedig, miután megfenyegették, elbocsátották őket, mivel semmi lehetőséget nem találtak arra, hogy megbüntessék őket, a nép miatt...” (Apcsel 4,20-21)**
- A vezetők nem tudnak mit kezdeni Péterrel és Jánossal. A csoda nyilvánvalóan megtörtént. Mégis hitetlenek maradtak és nagyon emberi módon gondolkodtak. Hiszen féltették saját hatalmukat. Viszont ma is igaz, amit Péter és János mondott nekik: nem tehetjük, hogy ne mondjuk el, amit láttunk és hallottunk.
- Ima: Tégy minket Úr Jézus olyan bizonyágtévékké, hogy mi is bátran tudjunk Rólad beszélni. Ámen*
- 4Móz 27,12–23
- 20
KEDD•
TIVADAR,
ODETT
- ApCsel 4,23–37
- “A hívők egész gyülekezete pedig szívében és lelkében egy volt.” (Apcsel 4,32)**
- Az első gyülekezet mindannyiunk számára példa. Miután Pétert és Jánost megfenyegették, a közösség azért imádkozott, hogy adjon Isten nekik erőt és bátorságot az evangélium hirdetésére. Ennek következtében megrendül a hely. Mi ma miért nem tudunk ilyen gyülekezetet formálni? Erre a kérdésre, sokféle választ lehetne adni, de gyanítom, hogy másban keresnénk a hibát. Viszont keresztyénként először mindig saját magunkba nézzünk, és lássuk meg, hogy bennünk mi az akadály. Imádkozunk az Úrhoz, hogy ma is adjon ilyen gyülekezeteket, amelyeket mi magunk is tudunk formálni.
- Ima: Urunk, imádkozunk gyülekezeteinkért és vezetőiért, hogy Te adj bölcsességet, erőt és bátorságot, hogy betöltsük a Tőled kapott küldetésünket. Ámen*
- 4Móz 28,1–15
- 21
SZERDA•
KONRÁD
- ApCsel 5,1–11
- “Nagy félelem szállta meg az egész gyülekezetet és mindazokat, akik hallották ezeket.”
ApCsel 5, 11**
- Anániás és Szafira történetét olvasva elszörnyed az ember. Miért kellett meghalniuk? Hiszen odaadták egy részét az eladott földből bejövő pénznek. De itt nem a pénz a lényeg, hanem az a baj, hogy hazudtak, azt gondolták be tudják csapni Isten Szentlelkét. Pedig Isten mindent lát, mindent tud, ismeri az emberi szív szándékát. Embereket talán be lehet csapni, de Istent soha. Igyekezzünk hát tiszta szívvel és őszintén adakozni és cselekedni Isten dicsőségére.
- Ima: Urunk te olyan jól ismeresz minket, minden hamis cselekedetet. Te az őszinte emberi szíveket szereted Urunk, ezért légy velünk minden napon, hogy tudjunk őszintén neked szolgálni. Ámen*
- 4Móz 28,16–31

- 22 ApCsel 5,12–16
 CSÜTÖRTÖK • **“Összegyűlt a Jeruzsálem körüli városok népe is, hoztak betegeket és tisztátalan lelkektől gyötörteket, akik mind meggyógyultak.” (Apcsel 5,16)**
 CSILLA, NOÉMI, NOA
 Nagyon nagy tévedés azt gondolni, hogy a csodálatos gyógyulások, csak a múltban voltak lehetségesek, akkor amikor Jézus a földön járt illetve valamelyest az első keresztyéneknél. Csodálatos gyógyulások pedig ma is vannak. Erről azok tesznek bizonyosságot, akik átélték. Imádkozni kell érte közösségben egy akarattal. Ha ez nem történik meg, akkor Isten akarata az, hogy betegen az Ő dicsőségét szolgáljuk, mint ahogy Pál apostol is. De sajnos jelek és csodák sokszor a mi kicsinyhitűségünk miatt nem történnek.
Ima: Mennyei Édesatyánk, kérünk segíts a mi hitetlenségünkön és add, hogy napról napra így ismerjünk meg jobban Téged, megtudva, hogy mi is a Te akaratod. Ámen
 4Móz 29,1–11
- 23 ApCsel 5,17–32
 PÉNTEK • **“Péter és az apostolok így válaszoltak: Istennek kell inkább engedelmeskednünk, mint az embereknek.” (Apcsel 5,29)**
 BÉLA
 Az apostolokat börtönbe vetik. Csodálatosan kiszabadulnak és egy angyal azt mondja nekik, hogy hirdessék az élet beszédét. A Főpapokat mindez a hír összezavarja. Látják a csodákat, hallják a bizonyágtételeket, mégis hitetlenek maradnak. Hiába ők a nép vezetői, de Jézus már másokat bízott meg a tanítással. Amit Péter mond, azzal senki nem tud vitatkozni. Mi is engedelmeskedjünk ma is inkább Istennek.
Ima: Urunk, taníts meg engedelmeskedni. Ámen
 4Móz 29,12–39
- 24 ApCsel 5,33–42
 SZOMBAT • **“A mostani esetre is azt mondom: hagyjátok békén ezeket az embereket, és bocsássátok el őket. Mert ha emberektől való ez a szándék vagy ez a mozgalom, akkor megsemmisül; ha pedig Istentől való, akkor úgysem tudjátok megsemmisíteni őket...” (Apcsel 5,38-39)**
 GYÖRGY, DEBÓRA
 Mérgében a Nagytanács végezni akar az apostolokkal. Gamáliel tanácsa, mégis helytálló és időszerű. Ha valamit Isten akar, akkor hiába ágálunk ellene, úgyis véghezviszi, velünk vagy nélkülünk. A kérdés csupán csak az, hogy így benne van a nevünk az élet könyvében vagy nincs. Ezért bízunk mi is az Úrban.
Ima: Urunk Istenünk arra kérünk, add, hogy mindig felismerjük mi a Te akaratod és aszerint cselekedjünk. Ámen
 4Móz 30
- 25 ApCsel 6,1–7
 VASÁRNAP • **“Ekkor összehívta a tizenkettő a tanítványok egész gyülekezetét, és ezt mondták nekik: Nem helyes az, hogy az Isten igéjét elhanyagolva mi szolgáljunk az asztaloknál. Hanem válasszatok ki magatok közül, testvérek, hét férfit, akikről jó bizonyosságot tesznek, akik telve vannak Lélekkel és bölcsességgel, és őket állítsuk be ebbe a munkába, mi pedig megmaradunk az imádkozás és az ige szolgálata mellett. Tetszett ez a beszéd az egész gyülekezetnek, és kiválasztották Istvánt, aki hittel és Szentlélekkel teljes férfi volt, valamint Fülöpöt, Prokhoroszt, Nikánórt, Timónt, Parmenászt és Nikolaoszt, az antiókhiai prozelitát, az apostolok elé állították őket, és miután imádkoztak, rájuk tették kezüket. Az Isten igéje pedig terjedt, és nagyon megnövekedett a tanítványok száma Jeruzsálemben, sőt igen sok pap is engedelmeskedett a hitnek.” ApCsel 6, 2-7**
 MÁRK, MÁRKÓ, MÁRKUS
 Milyen jó olvasni, hogy mindenkinek megvan a saját feladata a gyülekezetben és így terjedhet az Isten Igéje. Mert valóban nem jó az, amikor az igehirdető elhanyagolja az ige hirdetését. Isten az egész világot szép rendben teremtette és ez jellemző az első gyülekezetre is. A mi drága Urunk adja, hogy ma is minden gyülekezeti tag megtalálhassa a neki való feladatot és így tudjon Istennek és embertársainak szolgálni.
Ima: Urunk te légy velünk minden szolgálatban. Ámen
 4Móz 31

26
HÉTFŐ•
ERVIN

ApCsel 6,8–15

“István pedig - kegyelemmel és erővel telve - nagy csodákat és jeleket tett a nép között. Megjelentek azonban néhányan a szabadosok, a ciréneiek és az alexandriaiak zsinagógájából, valamint néhányan a cilíciaiak és ázsiaiak közül, és vitatkoztak Istvánnal; de nem tudtak szembeszállni azzal a bölcsességgel és Lélekkel, amellyel beszélt.” ApCsel 6,8-10

“...kiválasztották Istvánt, aki hittel és Szentlélekkel teljes férfi volt, ...” (Apcsel 6,5) Isten Igéjét csak úgy lehet hitelesen hirdetni, ha van hitünk és Isten Szentleke munkálkodik bennünk. Ez ma sincs másképpen, mint a Bibliái időben volt. Viszont ma is vannak olyanok, akiknek ez nem tetszik és támadják az Istenben hívő embereket. Ugyanakkor nekünk egyedül Istenre szabad figyelniünk és az ő parancsolatait kell követniünk, mert Ő mindig, minden helyzetben vezet bennünket.

Ima: Drága Szentlélek, kérünk, te munkálkodj bennünk.

4Móz 32

27
KEDD•
ZITA,
MARIANN

ApCsel 7,1–16

“Így mondta meg Isten, hogy utódja jövevény lesz idegen földön, és rabszolgává teszik, és nyomorgatják négyszáz esztendeig. De ezt a népet, amelynek szolgálnak, ítélettel sújtom, így szólt az Isten, ők pedig ezek után kiszabadulnak, és szolgálni fognak nekem ezen a helyen.” Apcsel 7, 6-7

Ebben a szakaszban olvashatjuk Izrael népének történetét, amit István bizonyágtételként mond elfogatása után a főpap kérdésére, ahol olvashatjuk Isten milyen csodákat tett az Ő népével és milyen kegyelmes volt hozzájuk. Isten ma is kegyelmével és szeretetével fordul hozzánk, ezért ne féljünk neki szolgálni, hiszen mi is megtapasztalhatjuk azt a csodát, hogy Krisztusban szabadok lehetünk. “Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem.”(Filippi 4, 13)

Ima: Urunk köszönjük, hogy adtad nekünk a Te Igédet, a Bibliát, hogy egyre jobban megismerhessünk és örömmel szolgálhassunk neked. Amen

4Móz 33

28
SZERDA•
VALÉRIA,
NIMRÓDA

ApCsel 7,17–43

“Sőt inkább hordoztátok a Molok sátorát és a Romfa isten csillagát, azokat a képeket, amelyeket készítettetek, hogy leboruljatok előttük. Száműzlek ezért titeket Babilonon túlra.” Apcsel 7, 43

A mai igeszakaszban továbbolvashatjuk Isten csodáit, szabadítását. A csodák ellenére a nép mégis engedetlen. Milyen sokszor vagyunk mi is engedetlenek a mi szerető Atyánkhoz. Pedig csak az mehet az örök életre, aki igyekszik Istennek tetsző életet élni és nem enged annak a sok-sok csábításnak, ami körülveszi a ma emberét, akár a televízió vagy az interneten keresztül is. A mai úgynevezett hírességek által bemutatott felelőtlen életformán keresztül, ami sokak számára csábító lehet. Ezért kérjük a mi Atyánkat, hogy tudjunk neki tetsző életet élni és minden körülmények között Rá figyelni.

Ima: Féltőn szerető Atyánk, köszönjük, hogy Te Igéd által megmutatod nekünk a helyes utat, megmutatod azt, hogy hogyan éljünk neked tetsző életet, ezért kérünk segíts nekünk, gyarló embereknek, hogy tudjunk mindig rád figyelni és semmi ne vonja el a figyelmünket. Amen

4Móz 34

29
CSÜTÖRTÖK•
PÉTER

ApCsel 7,44–53

“A Magasságos azonban nem emberkéz alkotásaiban lakik, ahogyan a próféta mondja: A menny az én királyi trónusom, a föld pedig lábam zsámolya. Miféle házat építhetnél nekem - mondja az Úr -, vagy hol van az én nyugalom helye?” Apcsel 7, 48-49

Láthatjuk Isten hatalmasságát és érezhetjük, hogy mi milyen kicsik vagyunk. Isten mégis törődik velünk kicsiny, törekeny emberekkel, Neki fontosak vagyunk név szerint ismer mindannyiunkat. Az ember mégis hajlamos arra, hogy Istent megpróbálja bezárni a templomba

és úgynevezett vasárnapi keresztyénként élni az életét. Pedig a mi hatalmas Istenünket nem zárhatjuk be a négy fal közé. Nagyon fontosak a templomok, az imaházak, ahol hallhatjuk Isten ígését, de tudnunk kell, hogy Isten nem a templomban lakik és nem Neki van szüksége az épületekre, hanem nekünk gyenge hitű embereknek. Amikor megértjük, hogy a mi drága Urunknak terve van az életünkkel, akkor örömmel fogadjuk a küldetésünket: “Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Máté 28, 19-20) Tudjuk és érezzük, hogy Ő valóban velünk van mindennapjainkban?

Ima: Köszönjük Urunk, hogy te velünk vagy és hozzád mindig fordulhatunk. Ámen

4Móz 35,1–8

30
PÉNTEK•
KATALIN,
KITTI,
KATA

ApCsel 7,54–60

“Amikor megkövezték Istvánt, az így imádkozott: „Úr Jézus, vedd magadhoz lelkemet!” Azután térdre esett, és hangosan felkiáltott: „Uram, ne ródd fel nekik ezt a bűnt!” És amikor ezt mondta, meghalt.”ApCsel 7, 59-60

Igen, István meghalt a hitéért és tudott imádkozni gyilkosaiért. Vajon mi készek lennénk meghalni Jézusért? Vagy többet jelentene földi életünk? István halála előtt láthatta Isten dicsőségét: “Ő azonban Szentlélekkel telve az égre függesztette a tekintetét, és látta Isten dicsőségét és Jézust, amint az Isten jobbjára felől áll.” (Apcsel 7, 55) Mi talán így színről színre nem láthatjuk Isten dicsőségét, de ha neki szenteljük az életünket, akkor mi is megtapasztalhatjuk már itt a földön az Ő mennyei dicsőségét.

Ima: Drága Jézusunk, kérünk, Te taníts bennünket, hogy tudjunk neked tetsző életet élni. Ámen

4Móz 35,9–34

RÁDIÓS ISTENTISZTELET

Értesítjük testvéreinket, hogy református istentiszteletünket 2021. április 18 - án közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8:05 -kor a **90,5/92,5 MHz**-en hallható.

A Szerbiai Református Keresztyén Egyház honlapja: www.reformatusok.rs

GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL

PACSÉR

IN MEMORIAM

Szombathy László
(1931-2021)

*Írta: Csányi Erzsébet
lelkipásztor*

2021. február 25-én vettünk végső búcsút e földi életre nézve Szombathy Lászlótól, aki Országos Egyházunk egykori számvevője volt. 90 éves korában szólította magához Teremtő Ura. A gyászistentiszteleten Hóseás 9,7 verse: **„Elérkeztek a számadásnak napjai!”** alapján szólt a vigasztaló evangélium, gyászoló szeretteihez.

Visszaemlékeztünk elköltözött testvérünk életére. Hogy mit jelent a nehézség, már fiatalon megtapasztalta testvérellel együtt, hiszen gyermekkorukban elveszítették édesapjukat. Ő 9 éves volt, a húga pedig 3. Édesanyjuk sok-sok küzdelem árán nevelte fel őket. Amikor felnőttek, megtalálva életük párjait, házasságot kötöttek, de egymásról soha meg nem feledkeztek. Laci bácsinak Etelka néni lett a szíve választottja, akivel évtizedeken át éltek békés-boldog házasságban. Könyvelőként dolgozott a Szövetkezetben egészen nyugdíjas koráig, így biztosította családjá számára a legfontosabbakat. A Mindenható Isten házasságukat 2 drága gyermekkel áldotta meg: egy leánnyal és egy fiúval. Boldogok voltak, amikor látták boldogulásukat. Gyorsan felnőttek, s bővült, gazdagodott családjuk 4 unokával, majd később 5 dédunokával. Amikor Laci bácsi nyugdíjas lett – Országos Egyházunk számvevője lett. 25 éven át töltötte be ezt a tisztséget. Szerette a precíz és pontos munkát. Majdnem 20 évig együtt utaztunk Zsinati Tanácsülésekre Bácsfeketehegyre, s az utazási idő mindig alkalmas volt a beszélgetésekre. Jó volt hallgatni, amikor örömmel számolt be drága unokái sikeres vizsgáiról, diplomázásaikról, majd a dédunokák születéséről. Családjá öröme – őt is örömmel töltötte el. Kikapcsolódást jelentett számára a szőlőskert és a Dalárda – ahogy ő mondta. Szívesen eljártak a „Kultúrába” eleinte Etelka nénivel együtt, majd később egyedül: szép magyar nótákat hallgatni, „jóízűeket” beszélgetni.

Boldogok voltak, amikor megünnepelhettkék 60. éves házassági évfordulójukat. Isten különös kegyelme és ajándéka volt ez számukra. Sajnos azonban 4 évvel később - 4 évvel ezelőtt mélységes fájdalom érte, amikor elveszítette szerető feleségét: Etelka néni. Nagyon nehéz volt számára az egyedüllét, 64 év után özvegyen maradni. Olyan nehéz, panaszkolta többször. Minden órára emlékeztet... Fájó, hogy ő már nincs – mondta. Tudod Erzsikém – mesélte többször nekem Laci bácsi – amikor Etelka néni beteg volt és azt mondtam neki, hogy ne hagyj itt, mi lesz velem nélküled? Ő azt mondta: imádkozz és majd a jó Isten megsegít! Ugye, milyen bölcs asszony volt! Igen, bölcs tanácsot adott. Tudta, hogy életünk az Úr kezében van a legjobb helyen, és ha Ő segítségül hívjuk, Ő megsegít bennünket.

Az elmúlt 2 hónapban különösen legyengült Laci bácsi, s egyre jobban elfogyott az ereje, mígnem hazatért az örök hazába. Most odafenn ad számot életéről. Most nem számokról beszél, hanem bizonyára hálás szívvel megköszöni mindazt a sok áldást, mely boldoggá tette őt. Kegyelemből elnyerte az örök élet ajándékát, s most már odafenn van – ahol egykor majd reménység szerint viszont látjuk egymást. Addig még mireánk – itt maradtakra feladatok várnak. Harcoljuk meg hát mi is becsülettel és hűséggel a reánk bízott feladatokat és szolgálatokat, hogy bizvást remélhessük egykoron az örök élet koronáját. Gyászoló szeretteit vigasztalja az Úr! Emléke legyen áldott közöttünk!

BÁCSFEKETEHEGY

Halász Renáta
pedagógus,
Gyermekmisszió

„Engedd, hogy átöleljen Isten”

A nagyhét eseményeinek tanítása a vasárnapi iskolában

„Amint vagyok, sok bűn alatt, de mert hallám hívó szavad,
S mert értem áldozád magad: Uram, Jézus, jövök!” (383. dicséret 1 vers)

Március folyamán a nagyhét eseményeit tanultuk a bácsfeketehegyi vasárnapi iskolában. Örömeinkre sok gyermek gyűlt össze, és együtt tekinthettünk be az Úr Jézus utolsó földi napjaiba. Az utolsó vacsora és a búcsúzás pillanatainak fontosságáról, a lábmosásban adott alázatról és szolgálatkészségről tanultunk. Jézus akármiről beszélt, tanított, mindenben példát adott, mindenben példaként előttünk jár.

Következő vasárnap tovább vettük a történetet, a nagypénteki eseményekkel: hamis vádak, emberi irigység és kapzsiság, és az emberi gyűlölet tetőfoka: ”Feszítsd meg!” Jézus alázata és véghetetlen szeretete az, mely a kereszten kimondja: „Atyám bocsásd meg, mert nem tudják mit cselekszenek!”

Ez az a szeretet, ami ma is árad felénk a keresztről, a meg nem érdemelt, számunkra felfoghatatlan, ki nem fizethető szeretet, melyet csak elfogadni tudunk, és meghajolni Isten hatalmas keze, kegyelme és szeretete alatt.

Engednünk kell, hogy Isten az Ő jóságával, szeretetével körülöleljen bennünket, engedjünk Isten közeledésének. A golgotai kereszt érted és értem történt, mely új kezdetet, új szívet és megújult életet adhat. Ma még dönthetünk, ma még nem késő. Jézus feltámadt, ma is él és uralkodik.

Örömhír számomra, hogy a mai bizonytalan világban, ahol napról napra sok minden változik, Isten örök és változhatatlan! Ő az egyedüli biztos pont, menedék az életünkben. „Boldog az az ember, kinek szíve az Úrban bíz!”

A feltámadott Úr legyen mindannyiunk őrző Pásztora, legyen békességünk, hogy az Ő kezében vagyunk. Imádkozzunk, hogy húsvét alkalmából mind több gyermek és felnőtt hallja meg az Örömhírt és döntsön az Úr Jézus mellett. Engedjük, hogy szeressen és átöleljen Isten!

ÚJVIDÉK

VILÁGIMANAP

„Biztos alapokra építsünk!”

Írta: Stanyó Tóth Gizella
újságíró

„Hogyha ember házat épít Isten segedelme nélkül,
Ott a munka hiába kél, / Ha Isten nem őrzi népét,
És a várost meg nem óvja, / Az őrzőknek semmi haszna.”
127. zsoltár

„Boldog az az ember, aki az otthont építő Istenben bíz. Bízunk benne mi is! Ámen.”
Együttmondtuk a dicsőítő fohászt Újvidéken, az idei Világimanapon – amely a járvány miatti kényszerhelyzetben, sokban különbözött a hagyományosnak számító liturgia ökumenikus bemutatásától. Az egyeztetések után úgy döntött az Újvidéki Keresztyén Nők Ökumenikus Fórumának vezetősége, hogy kivételesen az Ökumenikus Segélyszervezet (ÖSSZ) székházából, a Béres Károly Diakóniaházból, a világhálón élőben közvetítve legyen követhető, március 5-én, 17 órától a Világimanap.
Máté evangéliumának (7, 24–27) verseire alapozott, „Biztos alapokra építsünk!” – mottóval állították össze az idei Világimanap liturgiáját a vanuatui keresztyén asszonyok. A járványügyi helyzet miatt, ezúttal e-mailben, villámpostával a szerte a világba szétküldött plakátjaikkal hívtak minden békeszerető népet az ökumenikus imaóra. Köszöntő – egyben liturgianyitó – énekük a szeretetet, a békét, a biztonságot hirdeti. Kimondottan erre a napra írták a Vanuatui Világimanapi Bizottság tagjai. Mint tudjuk, az ökumenikus imaóra alapüzenete:

Fényképezte: Stanyó Károly

„Informáltan imádkozni, imádságban cselekedni!” Ennek szellemében tartják meg szerte a világban minden évben, március első péntekjén az Ökumenikus Világimanapot. Eddigi ismereteink alapján, Vajdaságban, 70 évvel ezelőtt, 1951-ben tartották meg az első világimanapi liturgiát. Ezt külön ki is hangsúlyozta felvezetőjében Maria Parnicki ökumenikus koordinátor. Megbeszélve Ghandour Saál Júlia tiszteletbeli ökumenikus koordinátorral, azt is elmondta – idézve Kovatsch (Kovács) Irénnek, az akkori Keresztyén Nők Ökumenikus

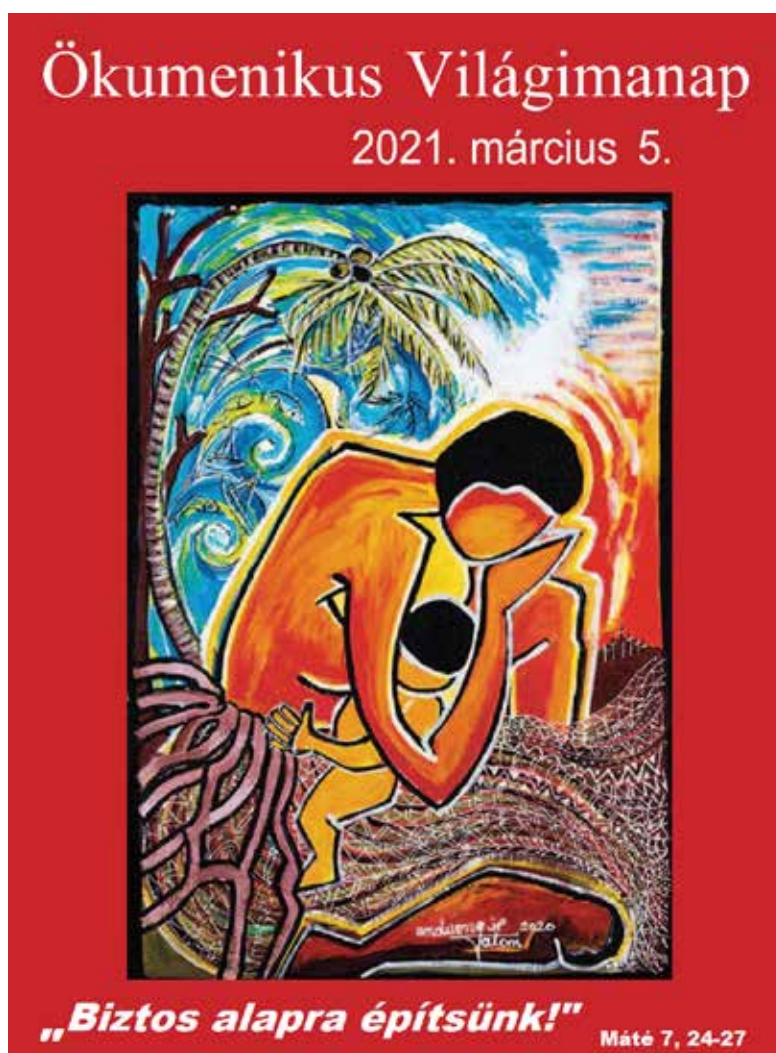
Tanácsa elnökének német nyelven írt beszámolóját –, hogy: „A jugoszláviai keresztyén nők 1951 óta tudnak a Világimanapról. Abban az évben amerikai keresztyén nők voltak a Református Egyház vendégei, és előadásokat tartottak a nők imanapi összejöveteleiről. Attól kezdve a Világimanapot megtartották a református és a metodista egyházban.” A vonatkozó, megmaradt írásokat, fényképeket szeretnénk még ebben az évben összegyűjteni. De szívesen rögzítsük szépkorú testvéreink visszaemlékezéseit is. Ehhez kérjük gyülekezeteink lelkipásztorainak támogatását. Székvárosunkban az eddigi kutatásnak szerény eredménye van. Hosszabb kihagyás után Újvidéken 1994 óta, minden évben más felekezeti templomban (a pravoszlávon kívül) tartottuk meg ismét – az elmúlt évig – ökumenikus imaórát ezen a napon.

A Földünk minden kontinensét átfogó keresztyén mozgalmat az amerikai keresztyén nők kezdeményezték 1887-ben. A kezdetben a Nők Világimanapjaként terjedt el a világban. Ezért általában napjainkban is nők állítják össze, és mutatják is be a liturgiát minden év márciusának első péntekjén. Ezen a napon, szinte láncszerűen, a nap minden órájában elhangzik Földünk különböző pontjain a békeszerető emberek imája.

Vanuatu viszonylag fiatal szigetország a Csendes-óceán déli részén. Miután függetlenné vált 1980-ban a francia és a brit közös kormányzástól (kondomíniumtól), kikiáltották a köztársaságot. Azóta saját zászlajukon olvashatjuk: „*Istennel együtt léteünk*” („*Long God yumistanap*”).

Az e-mail-kísérőnyomatványok: könyvjelzők, képeslapok, plakátok, liturgiaborítók Juliette Pita, Vanuatu legismertebb kortárs festőjének munkája alapján készültek. A világhírnévre tett művész, Vanuatu függetlensége óta, festményein főleg a szigetország szabad népét örökíti meg. A Világimanap „*Pam II. ciklon – 2015. március 13.*” – elnevezésű festményén egy édesanyát ábrázol a ciklon idején,

Az ökumenikus imaórát ezúttal is az újvidéki Keresztyén Nők Ökumenikus Fórumának szervezésében, az Ökumenikus Segélyszervezet támogatásával, a római katolikus, a református, a szlovák evangélikus, az evangélikus-metodista és a görög-katolikus egyház tagjai adják elő, horvátul, magyarul, szerbül, szlovákul és ruszinul. Egyházunkat Horváth Anikó, Mókus Edit és e sorok írója képviselte. A Világimanap visszanézhető a Youtube-on.

„Legyünk egymásnak segítői!”

Írta és fényképezte:
Stanyó Tóth Gizella
újságíró

Felújítottuk a családlátogatásokat és a bibliaórákat újvidéki gyülekezetünkben

Az *Úr csodás működésében* bízva kezdődtek meg február második felében a családlátogatások és a bibliaórák újvidéki gyülekezetünkben. Az isteni gondviselés oltalmával hinni szeretnénk, hogy az Újvidéki Református Egyházközségben évtizedek óta halmozódó, megoldatlan gondok ellenére gyümölcsöző lesz a presbitériumunk, Halász Dániel megbízott maradéki lelkipásztorunk kezdeményezése, Kovács Csaba teológus, maradéki segédlelkész vezetésével. Az elsők között a presbiterek családjait látogatja meg, egy presbiter kíséretében Kovács teológus. Ezt követően a lelkipásztorunkkal, Stanyó Gábor gondnokunkkal és testvéreinkkel egyeztetve kerül sor családjaik meglátogatására.

„*Legyünk egymás segítői! A Szentírás szavai, tanításai váljanak élővé!*” – e szavakkal fejezte be a kezdő imádságot Kovács teológus az első bibliaórán, testvéreink szerény jelenlétében. Az Újszövetség zárórészének, a Jelenések Könyvével, vagyis János apostol mennyei jelenésekről való könyvével, 22 fejezetének értelmezésével, a próféciák mai jelentésével, időszerűségével, üzenetével több részben foglalkozunk. Az első fejezet többek között beavat bennünket, Jézus Krisztus-követőket, János bizonyágtételébe, látomásaiba Patmosz szigetén, megbízatásába könyvének megírására. Könyvét ugyan hét – Efezus, Szmirna, Pergamon, Thiatira, Szárdisz, Filadelfia és Laodicea – kis-ázsiai gyülekezetekhez intézi, de valójában mindenkit megszólítana Földünkön. Mindmáig számos tanulmány jelent meg a Jelenések Könyvéről, keletkezésének idejéről. Egy írás szerint Iréneusz atya mondta a második század végén: „Ha nyíltan ki kellett volna hirdetni a mai időkben az Antikrisztus nevét, akkor ezt kimondta volna, aki a Jelenést is szemlélte. Hiszen nem ezelőtt régen látta ezt, hanem majdnem a mi nemzedékünk idején. Domitianus uralkodásának vége felé.” A legtöbb kutató a Jelenések keletkezésének idejét Domitianus római császár uralkodásának idejére teszi. Eszerint az első század kilencvenes éveiben íródott.

A bibliaórákat – a közismert okok miatt – az Apáczei Diákotthonban, a Bogdan Suput utca 16 szám alatt kéthetente, csütörtökön tartjuk délután fél öt órai kezdettel. A vasárnapi, reggeli istentiszteletek is itt vannak, a járványügyi intézkedések betartásával, 8 órai kezdettel.

GONDOLATÉBRESZTŐ

Dr. Szabó Katalin
főmuzeológus
Semmelweis Orvostörténeti Múzeum

„Isten itt állt a hátam mögött”

A mi írott, magyar nyelvű irodalmunk első fennmaradt emléke egy Istenhez intézett kiáltás, az Ómagyar Mária-siralom, melyet 1300 táján vetett papírra a költő szerzetes. A verselés technikája arra enged következtetni, hogy ugyan ez a költemény az első fennmaradt darab, de biztosan nem az első próbálkozása a gondolatok filozofikus, sűrített, képi, emelkedett hangú megfogalmazásának. Talán már ez a fennmaradt indító vers is fényesen jelzi, megszabja az utat, amin a magyar költészet évszázadokon át haladt. Mert ugyan változtak a korok, változtak az irodalmi ízlések, de a magyar költészetre mindvégig jellemző volt a filozofikus, az Istent kereső, Istennel perlekedő, Istenhez megtérő, Istennel együtt járó gondolat. Persze lehetetlen a teljes palettát áttekinteni, de talán érdemes néhány jellemző indítást és jellemző attitűdöt feleleveníteni.

A kezdetekre, mint ahogyan a Mária-siralomra is, jellemző a vallásos buzgóság és az inkább személytelen, biblikus vonatkozás. A személyes Isten-élmény a reformációval válik szinte mindennaposá, először talán csak közösségként megélt kataklizmákban szólítva meg az Istent. A személyes hangnem már a személyes sors szűrőjén át hangzik fel, melynek egyik kiemelkedő képviselője Balassi Bálint. Istennel való kapcsolata egyéni, gyakran perlekedő, kétségek közt vergődő, máskor megadóan csendes. Jellegzetes hangja szól az Adj már csendességet... című költeményéből: „Adj már csendességet, lelki békecséget, mennybéli Úr! / Bujdosó elmémet ódd bútól szívemet, kit sok kín fúr! // Sok ideje immár, hogy lelkem szomjan vár mentségére, / Őrizd, ne hadd, ébreszd, haragod ne gerjeszd vesztségére! // Nem kicsiny munkával, fiad halálával váltottál meg, / Kinek érdeméért most is szükségemet teljesíts meg! // Irgalmad nagysága, nem vétkeim rútsága feljebb való, / Irgalmad végtelen, de bűnöm éktelen s romlást valló.” Balassi verselésével szinte máigathatóan kijelölte a magyar istenes költészet útját.

Évszázadokat ugorva az időben, de nem mehetünk el szó nélkül a református Ady istenes versei mellett. Adyt különös, érthetetlen ideológiai ösvényekre vitte az élet, de időnként, lelke mélyéből elő-elő bújt a vágy, hogy visszataláljon a régi, Istennel együtt járó útra. „Havas Krisztus-kereszt az erdőn, / Holdas, nagy, téli éjszakában: / Régi emlék. Csörgős szánkóval / Valamikor én arra jártam / Holdas, nagy, téli éjszakában. // Az apám még vidám legény volt, / Dalolt, hogyha keresztre nézett, / Én meg az apám fia voltam, / Ki unta a faragott képet / S dalolt, hogyha keresztre nézett. // Két nyakas, magyar kálvinista, / Miként az Idő, úgy röptünk, / Apa, fiú: egy Igen s egy Nem, / Egymás mellett dalolva ültünk / S miként az Idő, úgy röptünk. // Hús év elmúlt s gondolatban / Ott röptél a szánom az éjben / S amit akkor elmulasztottam, / Megemelem kalapom mélyen. / Ott röptél a szánom az éjben.” - írta a költő a Krisztuskereszt az erdőn című költeményében.

Nemcsak a régmúlt korok, a 20. század is bővelkedik Isten közelét kereső nagy nevekben: Pilinszky, Gyóni, Áprily, Reményik, Kosztolányi, sorolhatnánk a költőket. S hogy miért is ez a sok verses gondolat? Áprilisban van a magyar költészet napja, mégpedig április 11-én, József Attila születésnapján. S hogy kerül most ide az istenes versek közé József Attila? Ahogyan a tanulmányainkból emlékszünk rá, József Attila, a proletár költő, akinek semmilyen kapcsolata nem lehetett Istennel a régi megközelítés szerint.

Szögezzük le: minden embernek van kapcsolata Istennel, még a legelvetemültebb ateistának is. Hogy ne lett volna egy olyan érzékeny léleknek, mint József Attila? Fiatal poétaként kétségbeesetten kereste a kapcsolatot, hogy egy hatalmas vargabetűt leírva 1935-től újra odaforduljon Isten felé, s hogy végül, 1937-ben, halála előtt azt tudja mondani, megértette Isten üzenetét: „Az Isten itt állt a hátam mögött / s én megkerültem érte a világot / ...// Négykézláb másztam. Álló Istenem / lenézett rám és nem emelt föl engem. / Ez a szabadság adta értenem, / hogy lesz még erő, lábbaállni, bennem.”

Nagy kegyelem, ha úgy, mint a költő, megérezzük Istent a hátunk mögött és megértjük azt az isteni szabadságot, amiről József Attila versel.

 INTERJÚ

 Készítette:
 Nagy Margit

Kegyelmi ajándékokkal Isten szolgálatában

- beszélgetés Kelemen Attilával, a kolozsvári Református Teológia tanárával

Futásomat elvégeztem. Köszönetmondás Kelemen Attila nyugalomba vonulása alkalmából „Gyakran mondtad, hogy Jézus Krisztus minőségi életre tanít, amely nem azt jelenti, hogy a körülmények fordulnak jóra és ezekben aztán kibontakozhat értékes életünk, hanem inkább azt, hogy az ő segítségével igyekezünk mindent megtenni, amire ő lehetőséget ad az adott helyzetben.” Adorjáni Zoltán méltatásából
 - 2017

“A köztetek levő presbitereket kérem én a presbitertárs és a Krisztus szenvedésének tanúja és a megjelenendő dicsőségnek részese: legeltessétek az Istennek köztetek levő nyáját, gondot viselvén arra, nem kényszerítésből, hanem örömet, sem nem rút nyereszkedésből, hanem jóindulattal, sem nem úgy, hogy uralkodjatok a gyülekezeteken, hanem mint példaképei a nyájnak. És mikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőségnek hervadatlan koronáját.” I. Péter 5:1-4

- Mit jelent ma a presbiteri tisztség?

- A vajdasági Feketehegyen egy presbiteri konferencián vehettünk részt, azzal a céllal, hogy a református presbiteri tisztséget közösen visszahelyezzük azokra a bibliai alapokra, amelyekről engedünk letérni. E tisztség rehabilitálásáról van szó, mert az a bibliai töltet, amely a presbiterséget mint fogalmat vagy mint edényt megtölti, teljesen más, mint amit ma ebben az edényben látunk. Az üres edényt próbáljuk tartalommal megtölteni. A bibliai tartalom első jellegzetessége az, hogy a presbiteri tisztség pásztori tisztség. A tisztségek Istentől vannak, mindenki egy szolgálati területet próbál lefedni. Úgy kell látnunk a tisztségghordozókat, mint Isten szolgáit, akiknek önmagukban nincs tekintélyük. Nem az emberi képességükből, arravalóságukból fakad a tekintélyük, hanem abból, hogy ők Isten megbízottai. Olyan megbízottak, akik Isten munkáját végzik. Isten nem akar az embertől függetlenül dolgozni. Munkáját emberi eszközökön át végzi, a presbiteri tisztséget úgy is tekinthetjük, mint Jézus kezét, amellyel meg akarja valósítani az anyaszentegyházának építését. A Zsidókhoz írt levél 13. részének 17. versében van egy felhívás, ebből azt hallhatjuk ki, hogy az előjáróknak kijár az engedelmisség: “Engedelmeskedjete előjáróitoknak és fogadjatok szót, mert ők vigyáznak lelkeitekre, mint számadók.” Tehát a presbiter előjáró, a lelkek vigyázója és arról a szolgálatról, amit elvégez, számot kell adnia az egyház Urának. Az itt említett engedelmisség azzal áll kapcsolatban, amit a 7. vers mond “szólották néktek az Isten beszédét.” Azt hiszem itt érünk el a presbiteri tisztség szívéhez, ugyanis az presbiternek nem lehet más hivatása, mint Isten Igéjének a szólása, hirdetése. Itt elsősorban nem a gyülekezet istentiszteletén elhangzó prédikációra gondolok, hanem arra az igehirdetői szolgálatra, amely ehhez a tisztséghez tartozik és megtölti az imént említett üres edényt. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy ez nemcsak elképzelés, hanem ennek valós esélyei is vannak. Ezáltal találhatjuk meg református önazonosságunkat, ebben van a sajátos református, reformátori jellegünk. Egyházi törvénykönyveink előírják a presbiterek számára a családlátogatást, a körzetekben rájuk bízott családokról gondot kell viselniük. A presbiteri tisztség ilyen megközelítése nélkül félő, hogy a presbiteri tisztség díszállássá válik, azért lesz valaki presbiter, hogy valaki legyen és nem azért, hogy valamit tegyen. Isten olyan presbitereket akar, akik tenni akarnak, Isten ügyét akarják szolgálni és ez az ügy az ő dicsősége, az anyaszentegyház építése. A presbitereket és a presbitériumokat úgy kell látnunk, mint összekapcsoló inrendszert, amely a test állóképességét, az egységét biztosítja.

Isten kegyelmi ajándékokkal ajándékozta meg a gyülekezetet és a presbiteri tisztség éppen ezeket akarja aktivizálni: felismerni és munkába állítani. Olyan munkába, amely Isten dicsőségét és az anyaszentegyház épülését szolgálja.

- Hogyan tudják gyümölcsoztetni a kegyelmi ajándékaikat?

- Amikor a kegyelmi ajándékokról, a karizmákról beszélünk, akkor Pál apostolnak a Korintusiakhoz írt levelére gondolhatunk, a 12., 13.,14. részben. A 12. részben az egy test és annak tagjairól van szó. “Mert hiszen egy lélek által mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg (...) és mindnyájan egy lélekkel tartattunk meg.” Tehát a szem, a kéz, a láb és a többi testrész szerepe világosan beszél arról, hogy a gyülekezet tagjai nem egyformák. Minden gyülekezeti tagnak sajátos helye és rendeltetése van és a tagok közül senki sem fölösleges, senki sem hiábavaló. Nem mondhatja a kéz a lábnak, a szem a fülnek, hogy nincs rá szükség. A gyülekezetben minden tagnak jól meghatározott helye van és mindenkinek meghatározott szerepe, rendeltetése, azért, hogy az egész test szerves organumként működjön. A testben lévő erők, energiák Isten kegyelmi munkásságának megvalósulásai. Ezeket próbáljuk meg a tisztségek által felfedezni, ki mire alkalmas, mire képes és az alkalmasságokat a test építésére felhasználni, Isten dicsőségére gyümölcsoztetni.

- Milyen tapasztalat áll a presbiteri tisztség ilyen megközelítése mögött?

- Saját tapasztalatomból is tudok példát említeni. A presbiteri képzés négy év kemény munkát jelentett egy dél-erdélyi gyülekezetben, de négy év után a presbiterok elindultak családot látogatni. Az egyik presbiter a saját körzetéhez tartozó gyülekezeti tagokat úgy is gondozta, hogy ha valaki nem volt istentiszteleten, vasárnap elment hozzá, elbeszélgetett vele, elmondta, hogy miről szolt a prédikáció, felolvasta az alapigét. Így próbálta megteremteni a kapcsolatot az igehirdetés és a családok között. Ez a munka nem könnyű, egyik napról a másikra elképzelhetetlen, de kitartó munkával, odaadással, akarással lehet tenni e cél érdekében. Ehhez nem önmagunkban, hanem Isten gondoskodásában bízunk. Ő az, aki anyaszentegyházát, gyülekezeteit megtartani, éltetni akarja, erre a munkára használja fel a tisztség-hordozóit.

Református Élet

Kiadja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház

Főszerkesztő: Halász Béla lelkipásztor – püspök, Hertelendyfalva

Trg Vojvodjanske Brigade 2., 26000 Pancsova-Vojlovica

Szerkesztették: Halász Dániel és Halász-Sándor Gyöngyvér

e-mail: reformatusélet@gmail.com, Tel.: 022 /506-508

Lektor: Sándor Panna

Számítógépes szerkesztés: Lukács Attila

Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget.

Lapzárta minden hónap 15-én.

Az írások rövidítési és szerkesztési jogát fenntartjuk.

Nyomtatva: Forum-Újvidék

Megjelenik 820 példányban

Fotó: Martinek Imre